

120-годишнина от рождението на генерал Захари Захариев

Виктор ПЕТРОВ

На 6 февруари 2024 година в Централен военен клуб-София се проведе тържесвено събрание-концерт по повод 120-годишнина от рождението на генерал Захари Захариев

Честването бе под патронажа на президента и върховен главнокомандващ на Въоръжените сили ген. Румен Радев. На мероприятиято дойдоха огромен брой хора и залата определено бе тясна за тях, като дори имаше доста правостоящи.

Сред официалните гости бяха: ген.-майор Димитър Петров, командир на ВВС; бриг. ген. Олиан Радойски, командир на ВВВУ „Г. Бенковски“; съветниците на Президента и върховен главнокомандващ ген. Румен Радев по сигурност и отбрана Стефан Годжевъргов и Илия Милушев; бриг. ген. о. з. Пламен Богданов; бившият командващ на ВВС и Началник на ГЩ на БА ген. о. з. Михо Михов; председателят на СОСЗР ген. о. з. Златан Стойков, председателят на СВВБ доц. д-р Иван Сечанов, полк. доц. д-р Росен Димитров, началник на катедра „ВВС и ПВО“ във ВА „Г. С. Раковски“, председателят на БАС Евгени Белий; кметът на Разград Добрин Добрев; първият български космонавт ген.-лейт. о. з. Георги Иванов и третият български космонавт полк. о. з. Красимир Стоянов; Румен Петков, председател на партия АБВ, над 100 ветерани от ВВС, спортната авиация, познати и приятели на генерала.

Водещ бе бриг. ген. Спас Спасов, председател на Фондация „Български ВВС“.

Полк. Мануш Христов от ВВВУ „Г. Бенковски“ изнесе под-робен доклад за жизнения път и заслугите на ген. Захариев към авиацията:

Ген. Захари Захариев (Волкан Семёнович Горанов в СССР, Халил Екрем в Испания) остава дълбока следа в историята ни като първостроител на съвременната българска авиация.

Роден е на 6 февруари 1904 г. в с. Бесарбово, Русенско в семейството на учителя Симеон Захариев Антонов (1873 - 1969 г.). Завършва гимназия в Разград (1923 г.). Още в гимназията той участва в създаването на марксихеми кръжоци в почти всички горни класове. По препоръка на комунистическата партия постъпва на служба в армията за да овладее военното дело (1924г.) е приет в авиационното училище в Божурище. Летец е от 1925 г. Става член на нелегалната Българска комунистическа партия (1926г.). Политемигрант в СССР от 1931 г. до 1944 г.

> на стр. 4

Натискът срещу Украинската православна Църква се засилва

Интервю с украинския правозащитник Олег Денисов

Автор: Василианна Мерхейб

– Г-н Денисов, благодаря, че се отзовахте на поканата за разговор с Вас, като се надявам да дадем повече светлина и гласност върху безпрецедентната и непозната в църковната история ситуация, на която е подложена Украинската православна църква (УПЦ) от 2018 г. От 2013 г. Вие сте председател на международната правозащитна организация „Обществена защита“, като в този период Вие сте защитавал УПЦ по различни поводи. Бихте ли разказали с какъв вид защита се занимавате?

– Предоставям информация на различни международни структури за фактите на нарушаване на правата на вярващите от УПЦ. Освен работата по подаване на информация, има и по-регламентирана работа по подаване на правни жалби.

Втората част от работата е изготвянето на индивидуални жалби от името на конкретни пострадали, имам предвид вярващи или енориси на УПЦ. От 2018 г. насам сме подали около 50 такива жалби по различни случаи и в някои случаи успяхме да получим отговор от международни служители. ... Съвсем наскоро, през 2022 г., представихме на Комитета на ООН по произволните задържания случаи и факти за насилственото отстраняване на свещеници от УПЦ от неидентифицирани лица и за извършени срещу тях неизвестни действия. Имаше случаи,

когато свещеници просто бяха отвлечени, отведени на неизвестно място и след това освободени, но с тях са извършени някакви действия. Има например случай, когато игуменът на един от манастирите в Лвовска област и неговият послушник са били отвлечени от някакви радикали, неизвестни хора, отведени и след това той е присипал сградата на манастира си и я е дал на селския съвет в полза на селото. Тоест той е бил принуден да даде манастира там, където са искали тези, които са го отвлечли.

Така че ние също представихме тези случаи на въпросния Комитет и в резултат на това той зададе въпроси на представителите на Украйна, за да могат те да обяснят какви конкретни действия е предприела украинската полиция за разследване на тези случаи. Така че този вид работа, дава възможност, първо, да се повдигнат тези факти и, второ, да се привлече вниманието към тях.

– Към момента известна ли Ви е информация за безследно изчезнали монаси, духовници, православни християни, предполагаемо убити (например архим. Лавр (Березовски), свещ. Василий Мирошниченко, православният историк от Киев Александър Каревин), която да бъде представена пред ООН и други организации?

> на стр. 4

Равносметка и изводи от 4-месечната война в Газа

Антон ГРИГОРОВ

Какви са резултатите от операцията на израелската армия за унищожаване на Хамас в ивицата Газа към днешния ден? Както експертите я определят – войната на най-високотехнологичната армия в света срещу бунтовници, въоръжени със самоделни ракети, направени от водопроводни тръби

Тук няма да анализирам изключително тежките катастрофални последици върху възприемането на Израел в света. В миналото той е бил приеман като държава на хора, които са били жертви на геноцид. По мое мнение, с глупавата си, дори престъпна политика през изминалите десетилетия и особено с тази война за унищожаване на палестинците от ивицата Газа днес, Израел окончателно се превърна в държава-палач в очите не само на хората от региона, но и на огромна част от човечеството. Очевидно за Израел идват трудни времена. Тази страна е заобиколена отвсякъде с врагове. Тя се превърна в чуждо тяло в Близкия изток, и няма никаква гаранция дали ще успее да оцелее в тази ситуация или ще изчезне в не много далечно бъдеще. Казвам го със съжаление защото при създаването на Израел, преди повече от 70 години, имаше очаквания той да е двигател на прогреса в региона. Уви, днес вече изглежда безнадеждно късно нещата да се преосмислят и поправят.

Но моя анализ се отнася само до чисто военните уроци от конфликта в Газа. Армията за отбрана Израел(АОИ) е най-

рекламираната армия в света. Тя се смята за най-високотехнологичната съвременна въоръжена сила. Освен това мнозинството израелци са пряко свързани с армейските структури. Спомнете си колко активно популяризираха тази армия в пресата и в Интернет. Как евреи от различни страни специално идват в Израел, за да служат в тази армия. И тази почти половин милионна армия влезе в конфронтация с 30-хилядна въоръжена организация на бунтовници разположена на едно парче земя от 365 квадратни километра. За сравнение Софийското поле е с площ 1180 квадратни километра и е 3 пъти по-голямо. Този брой на въоръжените бунтовници беше назоваван от самите израелци. Въпреки победоносните доклади, които се изсипаха като от рог на изобилието самите израелци твърдят, че само около една трета от тези бунтовници са унищожени. При това е очевидно, че става дума за многократно преувеличени оценки. И това за четири месеца. За този период израелската армия успя да освободи само един от 240 така наречени „заложници“ които попаднаха в плен на бунтовниците.

> на стр. 7

151 години от гибелта на Васил Левски

Иван ВАЗОВ

Левски

Манастирът тесен за моята душа е.
Кога човек дойде тук да се покае,
трябва да забрави греховния мир,
да бяга съблазни и да търси мир.
Мойта съвест инак днеска ми говори.
Това расо черно, що нося отгоре,
не ме помирява с тия небеса
и когато в храма дигна си гласа
химн да пея богу, да получа раят,
мисля, че той слуша тия, що ридат
в тоя дол плачевни, живот нестърпим.
И мойта молитва се губи кат дим,
и господ сърдит си затуля ухото
на светата песен и херувикото.

.....
Девет годин той
скита се бездомен, без сън, без покой,
под вънкашност чужда и под име ново
и с сърце порасло и за кръст готово,
и носи съзнание, крепост, светлина
на робите слепи в робската страна.
Думите му бяха и прости и кратки,
пълни с упование и надежди сладки.
Говореше често за бунт, за борба,
кат за една близна обща веселба,
частът на която беше неизвестен;
изпитваше кой е сърцат, сиреч честен,
участник да стане във подвига свят;
всяк един слушател беше му и брат.
В бъдещето тъмно той гледаше ясно.
Той любеше свойто отечество красно.
Той беше скиталец и кат дете прост
и като отшелник живееше в пост.
Горите, полята познати му бяха;
всичките пътеки кракът му видяха,
пустинята знайше неговия глас,
хижата го знайше и на всеки час
вратата ѝ за него отворена беше.
Той се не боеше, под небето спеше,
ходеше замислен, сам-си без другар.
.....
Той биде обесен.

О, бесило славно!

По срам и по блясък ти си с кръста равно!
Под теб ний видяхме, уви, да висят
много скъпи жертви и да се тресят
и вятърът южни с тях да си играе,
и тиранът весел с тях да се ругае.
О, бесило славно! Теб те освети
смъртта на героите. Свещено си ти.
Ти белег си страшен и знак за свобода,
за коя под тебе гинеше народа,
и лъвът, и храбрий: и смъртта до днес
под тебе, бесило, правеше ни чест.
Защото подлецът, шпионът, мръсникът
в ония дни мрачни, що "робство" се викат,
умираха мирни на свойто легло
с продадена съвест, с позор на чело,
и смъртта на тебе, о, бесилко свята,
бе не срам, а слава нова на земята
и връх, от където виждаше духът
към безсмъртието по-прекия път!

Нашата страница за Корея

Важна реч на Ким Чен Ун при посещение в Министерството на националната отбрана

Пхенянь, 9 февруари (КЦНА) - Уважаемият другар Ким Чен Ун посети Министерството на националната отбрана на КНДР по повод 76-ата годишнина от основаването на Корейската народна армия (КНА). Там той произнесе важна реч пред военнослужещите от КНА. Какви основни изводи могат да се направят от тази реч?

Най-блестящият подвиг на народната армия през изминалите 76 години е, че тя е успяла надеждно да защити правото на независимост и достойнство на страната и народа и да осигури мир и стабилност, въпреки военните заплахи и изнудване от страна на САЩ и техните васали. Не е случайно, че в корейската революция задачата за основаване на армията е била изпълнена на 8 февруари 1948, преди основаването на държавата на 9 септември 1948.

Народна армия е била създадена от народа в хода на продължителната борба да си върне изгубените права на съществуване и развитие и затова нейната най-важна и свещена мисия е твърдо да защитава националната независимост, която не трябва да бъде загубена отново. Помайки историческия дълг за опазване на националната независимост народната армия е извървяла през тези 76 години трудния път на ожесточена политическа и класова борба, в която се е решавал въпроса кой над кого надделява.

След преглед на историята на разделението и конфронтацията на корейската нация наскоро, партията и правителството на КНДР са определили марионетната Република Корея като най-опасната вражеска държава и като неизменен заклет враг. Затова е била приета като държавна политика целта за окупирането и присъединяването на нейната територия в случай на война. Това е мярка за гарантиране вечната сигурност и на мир и стабилност за КНДР в бъдеще. Отхвърлени са нереалистичните очаквания за диалог и сътрудничество с управниците на Република Корея, които кроят планове да свалят правителството на КНДР и мечтаят за обединение чрез поглъщане на Севера. След като марионетната Република Южна Корея е ясно дефинирана като враждебна държава, КНДР има законното право да я унищожи във всеки един момент, ако Република Корея посмее да извърши провокация. Тази смяна на политиката и твърдото отношение към врага са били решения от изключително значение, които е станало възможно да бъдат взети, тъй като КНДР разполага с напълно подготвена армия както по отношение на волята за защита на националния суверенитет, така и като военно-технически потенциал. Ежедневно явление в днешния свят е, че националният суверенитет и територия на редица страни се нарушават безмилостно и се извършват кръвопролития поради политиката на империалистите за хегемония и агресия. В тази ситуация революционните въоръжени сили, създадени от Корейската трудова партия, достойно защитават страната и народа, като същевременно постигат неоспорими победи на всеки етап от конфронтацията с империализма.

Народната армия е извършила забележителни подвизи, не само в защитата на националния суверенитет, но и в изграждането на социализма и повишаване на благосъстоянието на хората. Тя с готовност приема заповедите и директивите на партията, независимо дали са военни или икономически задачи, и винаги ги изпълнява без никакво забавяне и по най-добрия начин. За бойците от армията никога не са били необходими дълги обяснения.

От първите дни на възстановяване на страната върху руините след войната до днес, социалистическото строи-

телство за Народната армия винаги е било първостепенна революционна задача, толкова важна, колкото защитата на суверенитета на страната, и тази задача никога не е била облекчавана или отлагана при външни заплахи. Металургичната промишленост, въгледобива и рудодобива, които съставляват основата на националната икономика, железопътните линии и пътищата, които представляват артериите на страната, нивите с посеви, напоителните канали и отвоюване на земи от морето – всички тези жизнено важни проекти, осъществявани в цялата страна, са свързани с труда на народната армия. Но най-ценното е, че духът на времето, който ще остане завинаги в историята, е създаден от Народната армия. Офицерите и войниците са посветили на народа без съжаление всичко ценно от своя живот – достойнство, слава, чест и щастие – верни на гордото име Народна армия.

Само през миналата година бойците са били водещи на всички главни фронтове на икономическо строителство от жилищното строителство в столицата, в района Комдок и в различни други части на страната, до проектите за напояване, усилията за увеличаване на районите пострадали от природни бедствия. Всички генерали, офицери и техните съпруги са поели водеща роля в преодоляването на недостига на храна, създаден в началото на годината, като по собствена инициатива са намалили дажбите си; изпълнявали са безотказно възложените им от партията задачи, като по този начин са превърнали годината, в най-славната в историята на развитието на армията.

2023 година е била възплащение и най-блестяща страница от дългогодишната и славна история на победите на страната и народа с авангардната роля на армията. През тази година армията започва безпрецедентната и гигантска борба за осъществяване на дело на десетгодишната революция за радикална трансформация на регионалната индустрия. С винаги затегнати колани, на двата фронта на отбраната на страната и социалистическото строителство, верните офицери и войници от Народната армия са служили винаги всеотдайно и без колебание, с възглед, че нямат какво повече да желаят, освен похвала от своя Върховен главнокомандващ.

Опитът на КНДР е показал, че само държава и народ, които настъпват със своята армия в авангарда на революцията, могат да постигнат устойчиво и непрекъснато развитие и просперитет преодолявайки всякакви предизвикателства и кризи.

Накрая Ким Чен Ун каза: „Възползвайки се от тази важна възможност, аз, от името на Централния комитет на нашата партия и правителството на нашата република и заедно със сърцата на всички хора, бих искал още веднъж да отправя поздравления и благодарности към целия персонал на нашата героична Народна армия по повод деня на основаването на армията.

Другари,

Нашата армия трябва да има непобедима сила, за да може да предотврати война и да защитава мира. Мирът не е нещо, за което трябва да се молим или да го купуваме чрез преговори. От другата страна на нашата граница мутантите, завзели властта, сега са обзети от военна истерия и заплашват сигурността на нашата държава с насочените към нас оръжия. Нека си припомним още веднъж, че войната избухва без предварително предупреждение. Винаги трябва да сме готови за война. Ако врагът се осмели да използва въоръжена сила срещу нашата държава, ние ще вземем смело решение да променим историята и ще използваме всички свръхмощни средства, които притежаваме за да унищожим врага.

Вечна слава на нашите горди революционни въоръжени сили!

Да живее героичната Корейска народна армия!

Празник на Корейската народна армия

Пхенянь, 9 февруари (КЦНА) – Цялата страна отбеляза 76-ата годишнина от основаването на Корейската народна армия (КНА) на 8 февруари. На този ден, през далечната 1948 година, беше тържествено обявено създаването на новата народна армия като символ на възраждането на корейската държава след десетилетия на японско господство. Затова този ден е официален празник в КНДР. Тази армия винаги е била любимото дете на народа и с гордост носи името „народна“. Име което най-добре отразява нейната същност.

Безкраен поток от хора посети Кимсусанския дворец на слънцето, за да се поклонят пред спомена за ръководителите които имаха решаваща заслуга за създаването и развитието на народната армия - президентът Ким Ир Сен и председателят Ким Чен Ир. Пред техни статуи и мозайки в цялата страна военнослужещи, младежи и деца поднасяха цветя в знак на почит и признателност. Много трудещи се, младежи и деца посетиха Музея на победата в Отечествена освободителна война 1950-53 и паметника на загиналите в тази война.

Художествени представления имаше в Пхенянь и цялата страна. По традиция на този ден официални лица, младежи и ученици посещават семейства на ветерани от войната. Заведенията за обществено хранене, Централната зоологическа градина, Природонаучният музей, водният парк Мунсу, увеселителни заведения и ресторанти в цялата страна бяха претъпкани с посетители.

Отчет за изпълнение на националния

стопански план през януари

Пхенянь, 3 февруари (КЦНА) - Корейската централна информационна агенция публикува в петък доклад за изпълнението на януарския национален икономически план в КНДР. Според отчетите за производството през първия месец на годината основните цели на националното икономическо развитие са успешно постигнати. След като 2023 г. завърши по блестящ начин сега по същия начин започва 2024 г. Служителите на органите за икономическо ръководство са засилили контрола, така че националните икономически планове да се изпълняват безотказно ежедневно и на всеки десет дни, поставяйки ударението в своята работа върху способността да ръководят цялостната държавна икономическа дейност.

Работниците в металургията и химическата промишленост преи изпълниха януарският план за производство на прокат със 130 на сто, а планът за производство на азотни торове – 102 на сто. Производителите на електроенергия изпълниха плановите във всяка електроцентрала. Планът за добив на въглища за януари е преизпълнен със 109 процента. Януарският план за производство на цветни метали е преизпълнен със 105 на сто, а планът за дърводобив – 106 на сто. Служителите и работещите в железопътния транспорт са изпълнили товарно-превозния план за януари със 103 на сто. Януарският план за производство на цимент е изпълнен със 105 процента в цялата страна. Селскостопанският сектор започна годината с висок ентузиазъм след забележителните успехи през миналата година. Работниците в леката промишленост също изпълниха плана си за производство на платове за януари. Длъжностните лица и работниците в риболовния сектор постигнаха значителен напредък в риболова. Изпълнението на януарските производствени планове в основните икономически сектори е основа за постигане на още по-голяма икономическа победа през тази година, се подчертава в доклада.

Посрещане на Лунната Нова година в КНДР

Пхенянь, 11 февруари (КЦНА) – Хората в КНДР посрещнаха Нова година по лунния календар, на 10 февруари 2024 изпълнени с големи планове и увереност в бъдещето. Дворецът на слънцето Кимсусан, който е мавзолей на президента Ким Ир Сен и председателя Ким Чен Ир е любимо място за посещение на жителите на столицата и за разходка в парка край него в празнични дни. Трудещи се и студенти, млади и стари поднасяха цветя пред статуите на великите лидери на хълма Мансу и мозайките с техните образи в цялата страна.

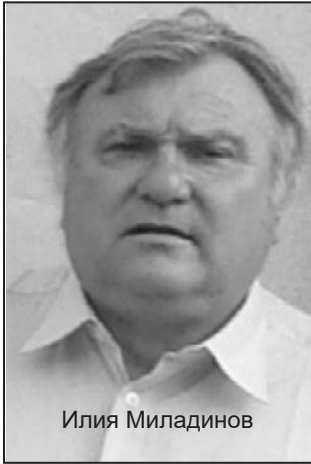
Празнична атмосфера създаваха пъстри артистични представления в цялата страна. Учениците играха народни игри в общините Пхенянь и Кесон и редица други провинции. Особено забавни за децата бяха събележителните успехи. Заведенията за обществено хранене в цялата страна бяха препълнени с посетители. Народният увеселителен парк Ругна, увеселителният парк в Кесон, откритата ледена пързалка в Пхенянь и други места бяха изпълнени с радостния смях на хората.

Гледайки нощта на празника, която тази година беше светла като ден, хората с гордост си припомниха изминалата 2023 г., която ще се запомни със забележителните успехи и положителни промени в техния живот. Затова те с увереност и спокойствие гледат напред и са убедени, че животът ще се подобрява с всяка изминала година.

Страницата подготви Людмил КОСТАДИНОВ

Най-после оптимизъм и за язовир „Огоста“

Цитирам обръщението на Гражданското сдружение "Пряка Демокрация - Монтана" към депутатите от 12 МИР - Монтанска област преди 3 месеца

Илия Миладинов

Уважаеми господа депутати, Като депутати от 49-ото НС на Република България, избрани в 12-ти МИР – Монтана, предоставяме на Вашето внимание факта, че язовир „Огоста“ е под юрисдикцията на „Напоителни системи“ ЕАД - клон Мизия с център на управление гр. Враца. Особено сме разтревожени от безхаберното на МЗХГ в лицето на „Напоителни системи“ ЕАД клон Мизия по отношение стопанисването и експлоатацията на язовир "Огоста"! Поради недовършеното изграждане съгласно Работния проект на Инжекционната завеса под язовирната стена на дължина 320 метра както и ремонт на разрушената каменна облицовка на стената откъм водния откос при образувани дупки в земно-насилпната стена с размери над 90 см дълбочина и диаметър над 2 метра. Изразяваме нашата увереност, че след като се запознаете с детайлите по Техническото състояние и степен на сигурност при експлоатацията на язовир "Огоста", ще предприемете всичко необходимо за възстановяване на НС-ЕАД, клон Монтана, за да се започне спешно експертиза от експертен състав от хидрогеолози, еколози и други специалисти, които да удостоверят с подписа си за реалното състояние на сигурност на язовирната стена и устойчивостта на баира към Монтана. Възстановеният НС- ЕАД - Монтана да предаде пред Министерски съвет екстрено необходимите средства за ремонта на язовир "Огоста". Техническата изправност и спазването на изискванията за безопасна експлоатация на язовир "Огоста" са от първостепенно значение, за което е необходимо намирането и прилагането на оптимално добро решения, за извършването на ремонтно - възстановителни дейности на язовира.

За монтанчани това ще бъде отговор и благодарност за доверието, което сме Ви гласували, с увереност, че сме направили правилния избор и гарантирали спокойствие за бъдещето на града и населените места по течението на р. Огоста!!!

От четиримата депутати само един сериозно разбра тревогите на Монтанската общественост във връзка са проблемите на язовир "Огоста" и това е ВАНИНАВЕЦИНА.

На срещата с Управителния съвет на Гражданското сдружение , това което тя каза, и до там където е стигнала във връзка с решаването на проблема е точно така и аз бях принуден да изхвърля от себе си всички съмнения на лъжи и заблуди по казуса за язовира. И нека да поясня : абстрахирам се като Председател на Сдружението в случая от всякакви политически пристрастия и нагласи. Вецина е депутат и е избрана от хората за това да бъде техен представител и защитава техните интереси като и се грижа за тяхната сигурност. Вбесявам се при мисълта, че тия нашите депутати са "там" и са само да "коват" закони и правят политики единствено за личните им интереси и принуда да изпълняват чинно всяка заповед от чужди посолства за чужди интереси . Затова приветствам Ванина Вецина, че няма и една година и е разбрала тревогите на монтанското общество и сериозността за сигурността на язовира. Гражданското сдружение застава редом с нея в каузата язовир"Огоста".

Тази седмица Общинският съвет в Монтана гласува бюджета на общината за 2024 г.

Проектобюджетът на община Монтана за 2024 година е бюджет на новите възможности, заяви кметът Златко Живков пред журналисти.

Финансовата рамка на общината за годината е изчислена на близо 83 милиона лева. Това е с около 9 милиона повече от миналата година и е показател за устойчиво увеличение на средствата всяка следваща година в приходната и разходна част на бюджета. Общината ще работи по европейски проекти за още 22,7 милиона лева, с които се оформя сборен бюджет от близо 106 милиона лева.

Капиталовите разходи за годината са в размер на близо 8,4 милиона лева. Те са разчетени за инфраструктурни основни и текущи ремонти, за закупуване на оборудване и техника в града и 23-те села на общината.

Новите възможности предоставя правителствената програма за инвестиционни проекти на общините, приета със Закона за държавния бюджет. По нея община Монтана вече разработва проекти за 50 милиона лева.

По оперативни програми на Европейския съюз ще бъдат изпълнявани проекти за опазване качеството на атмосферния

Министърът на икономиката Богдан Богданов посети на 29.01.2024 г. Монтана по покана на народния представител Ванина Вецина и заедно с експерти обсъдиха ремонта на язовир "Огоста".

На срещата при областния управител Ивайло Антонов бяха обсъдени и мерки за подобряване на бизнес средата и привличане на инвеститори.

- "Ще направим всичко възможно да отделим в спешен порядък необходимите средства за ремонт на стената, заяви министърът на икономиката и индустрията Богдан Богданов.

Той припомни, че през месец май изтичат разрешителните за ремонтни дейности и държавата трябва бързо да намери пари за ремонт на стената. Богданов увери, че това е приоритет и заяви, че иска да успокои местните хора, че ремонт ще бъде извършен. Той припомни, че в миналото са били отделени средства чрез Държавната консолидационна компания, но те са били изхарчени за друго. Настоящото правителство е подало сигнали до прокуратурата, но тя е отказала да образува дела. ""

Министерството на икономиката и индустрията използва правото си да обжалва пред съда този отказ, обяви министър Богданов.

Ще ми се да вярвам, че всичко това ще се случи и нее предизборен Пиар.

За съжаление нямаше как да присъствам на брифинга на министъра, но бих задад въпроса:

вие без независима професионална експертна комисия , няма как да отпуснете средства .

1. От къде и как ще разберете какви пари са необходими и за какви ремонти иде дума?

2. За какви намеренията на бъдещи инвеститори в региона става въпрос ?

Ако е за тези, които депутатът Петър Петров прави референдум за фотоволтаичните панели в язовира, то беше пряко да се печелят гласове , не че ще се прави нещо. Нищо и никога не може да се прави, без да се види експертната оценка за състоянието на стената и язовира и свлачищата в баира към "извора" в Монтана. С една дума, ние, обикновените хора, ни интересува СИГУРНОСТТА НА СТЕНАТА И СЪСТОЯНИЕТО НА БАИРА КЪМ МОНТАНА.

Тъкмо това е разбрала Ванина Вецина. А какво са разбрали и какво до сега са направили останалите трима депутати за Монтана и Монтанска област нямам почти никаква информация . Имам подробна информация какво сътворяват в Парламента. И ако трябва да доизкажа до край мнението си, то: За какво са ни тия депутати? Златко Живков - кмета на Монтана ще върши три пъти повече работа за Областта, отколкото наличните покорни слуги на чужди интереси.

И нека изясня нещо важно: Гражданското Сдружение "Пряка демокрация Монтана"

е записано в съдебния регистър като клауза: че е механизъм за контрол и търсене отговорност за действия , или бездействие на всички избиратели длъжности и техните отношения към избирателите им. Разобличаването ще бъде факт. Но и поощряването и достойнието до обществеността , ще бъде приоритет в политиката на Сдружението.

Ще бъдете информирани за посредствените действия на държавата и депутатите ни за ремонта на язовир "Огоста"

Председател на ГС "Пряка Демокрация Монтана":
Илия МИЛАДИНОВ

151-ата годишнина от гибелта на Васил Левски

ще бъде отбелязана в Монтана с възпоменателно честване, уроци по родолюбие и изложба.

Почит пред делото на Апостола ще бъде отдадена с **поднасяне на венци и цветя** пред **Паметника на Васил Левски** и радетелите на духа и свободата от Българския Северозапад. Церемонията, организирана от Община Монтана, ще започне в **10:30 ч. на 18 февруари 2024 г.** (неделя). Програмата е подготвена от **ученици от Финансово-стопанската професионална гимназия „Васил Левски“**.

В дните от **12 до 16 февруари** Детският отдел на **Регионална библиотека „Гео Милев“** ще провежда с ученици уроци по родолюбие, посветени на Апостола. Дните на Левски ще завършат на **16 февруари** с откриване на **изложба** на библиотечни документи, озаглавена „Времето е в нас и ние сме във времето“, и с прожекция на **филма „Левски в националната ни памет“**. Началният час на събитието е 11:00.

РБ „Гео Милев“ организира среща с писателката Здравка Евтимова

Здравка Евтимова ще представи последната си книга „Луничави разкази“, в която са събрани двадесет истории, писани през последните три години, на 16 февруари 2024 г. от 11:30 часа в отдел „Читални“

Необичайният час на събитието е съобразен с работния график на автора.

Здравка Евтимова с огромно желание прие поканата ни и сподели, че никога не е идвала в Монтана. Тя ще пътува с влак до областния град.

Здравка Евтимова шеговито нарича себе си „влаков писател“, защото много от историите ѝ са се родили в купетата на влаковете между Перник и София.

Дали пътуването до българския Северозапад ще роди нови истории – предстои да разберем.

Водещ на срещата ще бъде писателят и журналист Любомир Йорданов.

Здравка Евтимова гостува и по настояване на ученици от Професионална гимназия по строителство, архитектура и компютърни науки „Проф. арх. Стефан Стефанов“, които пожелаха да разговарят с един от най-известните съвременни български автори.

Посетителите на събитието ще могат да си закупят някои от книгите на Здравка Евтимова, осигурени от Издателство „Жанет 45“.

Тъжна вест

Напусна ни

почетният гражданин

на Лом Васил Божинов

На 93-годишна възраст ни напусна Почетният гражданин на Лом Васил Божинов – педагог, писател, културен деятел и общественик. Дългогодишен учител и директор на ОУ „Константин Фотинов“. По време на неговата директорска дейност учебното заведение е обявено за базово училище. За педагогическите си умения Божинов е удостоен със званието „Заслужил учител“. Той е и дългогодишен читалищен деятел и повече от 10 години заместник-председател на НЧ „Постоянство 1856“. Васил Божинов е автор на пет книги: „Огнища на духовност“, „150 години Ломски драматичен театър“, „Поглед върху училищното дело в гр. Лом“, „Съкровени страници“ и „Моят път през годините“. Ломчани ще го запомнят и като изявен рецитатор, автор на поетичните композиции „В началото бе Словото“, „Здравей, XXI век“, Любав Благословена“, „Греховна и свята“, „И българин завинаги оставам“, „Българийо, как скъпа си ми ти“. В многообразната си научна и творческа дейност той се ръководи неотлъчно от девиза "Търпение, човечност и доброта!"

Поклон пред светлата му памет!

Започва кампанията с 5% отстъпка за местни данъци и такси в Монтана

Данъчна кампания с максимална събираемост на местни данъци и такси, обяви кметът на Монтана Златко Живков. От края на януари се изпраща известие до всеки гражданин за годишните му задължения. До 30 април важи 5% отстъпка за данъците върху недвижимите имоти, превозните средства, патентния данък и върху такса битови отпадъци. Размерите им остават непроменени. Единственият данък, в който има увеличение с 0,5 на сто е данъка за придобиване на имущество.

От тази година отделът за местни приходи в община Монтана ще бъде ръководен от нов началник - Валерия Филипова. Тя е финансист с опит в администрацията като главен експерт „Автоматизирани системи за финансови разчети“.

„През последните 10 години община Монтана успя да увеличи приходите си от 7 до 11 милиона лева“, заяви кметът Живков. Използват се всички възможности за това. Освен кампаниите и данъчната отстъпка с 5% в първите четири месеца на

годината се предприемат и принудителни мерки. За 2023 година са образувани 820 дела срещу нередовни данъкоплатци. Несъбраните вземания са в размер на 2 210 000 лева.

От началото на годината досега повечето восторепенни разпоредители с бюджетни средства – детски градини, училища, социални услуги и др. са внесли данъците си в общината.

Кметът на Монтана разчита примерът да бъде последван и от останалите държавни институции и най-вече от бизнеса с голяма данъчна тежест.

„Има увеличение на разходите средно с 20 % на всички общински услуги, а в същото време данъците остават непроменени. Това положение изисква изрядна събираемост и за това е призивът ни към всички наши съграждани да бъдат отговорни и изчистят сметките си към общината, в заключение заяви Живков.

120-годишнина от рождението на генерал Захари Захариев

Виктор ПЕТРОВ

> от стр. 1

През лятото на 1936 г. още с първата група съветски доброволци заминава като интербригадист за Испания. Издадени са му лични документи на името на турчина Халил Екрем поради доброто му владение на турски език. Воюва в състава на 1-ва интернационална авиационна бомбардировъчна ескадрила от BBC на републиканска Испания, лети като пилот на самолет-бомбардировач „Потез-54“. Летят почти всеки ден за да нанасят удари на врага. В един от полетите неговият самолет е атакуван от множество вражески изстребители и е тежко повреден а Захари е ранен. Успява да приземи самолета и да се спаси заедно с екипажа. За този подвиг, постановление на правителството на СССР от 31 декември 1936 г., му е присвоено звание „Герой на Съветския съюз“. Той е **първият чуждестранен гражданин** получил тази висша военна награда на СССР.

От Испания се завръща в СССР където е назначен за началник на Тамбовското авиационно училище, а в началото на Великата отечествена война става началник на учебните заведения на Гражданския въздушен флот и на този пост отговаря за подготовката на летци за действащата армия. Още преди началото на войната под негово ръководство са обучени 12 хиляди летци, а по време на войната още 20 хиляди летци сред които много бъдещи герои на СССР.

През есента на 1944 г. се завръща в България с истинското си име, след идването на власт на правителството на Отечествения фронт. Той е сред организаторите и ръководителите на новите Народни ВВС. Благодарение на неговият наистина титаничен труд и изключителна себеотдаденост нашите ВВС достигат невероятни висоти. Под негово командване българската военна авиация усвоява новата реактивна техника и към средата на 50-те години на миналия век достига по численост еквивалент на една съветска въздушна армия. Въоръжена с най-модерна за времето си техника тя е на върха на своята бойна мощ. Генерал Захариев е зам.-командващ Народните въздушни войски (1945 – 1947 г.), командващ ВВС (1947 – 1955 г.), зам.-министър на народната отбрана (1954 – 1956 г.), командващ ПВО и ВВС (1957 – 1959 г.). През периода 1959 – 1965 г. е военен, военновъздушен и военноморски аташе в СССР, след това отново е зам.-министър на народната отбрана (1965 – 1973 г.). Уволнен е в запаса като генерал-полковник през 1973 г. С указ на Държавният съвет на НРБ през 1974 г. на генерал-полковник Захари Захариев е присвоено званието „Герой на Народна република България“ с връчване на медал „Златна звезда“ и орден „Георги Димитров“. Генералът е автор на десетки публикации в печата. Мемоарист, издал книгите „Вярност“, „Доверие“, „Върнете се“, „Образите, които са в мене“, „Доблест“.

Известна е неговата грижа за летателния състав и за хората като цяло. За изключителния принос на генерала в развитието на родната военна и гражданска авиация на тържеството говориха още командирът на ВВС ген.-майор Димитър Петров и първият български космонавт ген.-лейт. Георги Иванов.

Вечерта завърши с концерт с участието на проф. Жени

Захариева – дъщеря на генерал Захариев, пианистка, педагог, лауреат на национални и международни звания и премии и Дарина Малеева – цигулка, лауреат на международни конкурси, внучка на ген. Захари Захариев. Беше представена и бързо изкупена книгата на ген. Захари Захариев „Моят живот в авиацията“ (второ издание) на българското издателство за военна история „Еър груп 2000“.

Снимка: Димитър Ставрев

Натискът срещу Украинската православна Църква се засилва

Интервю с украинския правозащитник Олег Денисов

Автор: Василианна Мерхеб

> от стр. 1

Да, знам за това, анализирахме случая на архиепископ Лавър (Березовски) и го споменахме в докладите си за правата на човека. И тази информация е достъпна в структурите на ООН. Разбира се, тук има една особеност – в структурите на ООН е невъзможно да се проведе каквото и да било разследване, там можеш само да съобщиш, че има такъв факт, и да се опиташ да разбереш какво са направили украинските власти по въпроса. Ако не разполагаме с достатъчно информация, не можем да направим нищо повече. В този случай ние сме въвели този случай в системата на диалога, така да се каже, и можем да продължим този случай, ако имаме допълнителна информация. Но засега разполагаме само с това, което ни дават медиите и пресата, но въпреки това този факт е налице.

Що се отнася до изчезванията, подадохме информация за архимандрит Тит, след това и за отец Генадий Ботенко, който също беше отвлечен с неизвестни цели. Анализирахме всички подобни съобщения в медиите и проверяваме последиците, първо, дали човекът е върнат или не. Но възможностите ни са ограничени от факта, че нямаме контакт със самите жертви, нямаме контакт и с техните роднини. Така че работим само със съобщения в медиите, можем да повдигнем въпроса на международно ниво, за да има отзвук. Отново има значение дали това е потвърдено, например от митрополията, дали е потвърдено от официална структура на УПЦ. Защото това не винаги се случва, а понякога има и други причини, защото изчезването може да се дължи на битови фактори, на някои други неща. Съществува такава особеност.

Как бихте коментирали, че по данни на Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците най-голям брой украинци – почти 3 милиона – са се евакуирали в Русия, включително украински духовници? При това има разменени за украински военнопленници духовници от УПЦ, като в един от случаите украински свещеник от Горловска епархия е разменен срещу 100 военнопленници на 16 февруари 2023 г. Това е много интересен момент – украински свещенослужители обменени за украински военнопленници.

– Отговорът на въпроса Ви е много прост: защото страните в този обмен са установили такива правила и имат интерес от това. От юридическа гледна точка, разбира се, не можете да разменят свои граждани за чужди граждани. Не можете изобщо да дадете своя украински гражданин където и да било. Точно както Медведчук, който е приятел на президента Путин. ...Не можеш да предадеш собствения си гражданин. Ето защо тук не се спазват законите, няма правила, освен интересите на държавите. Ако има интереси, значи се осъществява този обмен. Това е всичко, тук не може да има други моменти.

– Събитията около Киево-Печерската Лавра „Свето Успение Богородично“ добиха световна известност, чисто юридически как стои там въпросът, тъй като бяха запечатани сградите на Светия Синод и Киевска Митрополия, Духовната Академия и Семинария. Извършват се сериозни репресии, не се допускат служби, дори доставка на храна за монасите, свидетели сме на кошунствени мероприятия. Вашият колега правозащитник Виктория Кохановска беше буквално отвлечена от полицията, в следствие подведена под отговорност.

– Понастоящем Киево-Печерската Лавра е в процес на съдебни производства. Решението е взето от Киевския Заповедник („Национален историко-културен обект Киево-Печерска Лавра“), който е държавно предприятие, да не подновява договора за ползване на храмове и помещения с манастира на УПЦ. Манастирът „Свето Успение Богородично“ на УПЦ, не е съгласен с това решение и в различни съдебни процеси днес обжалва тази ситуация. Юридически тя се реализира не в един съдебен процес, а в няколко и всички те сега с различна скорост преминават в съдебните инстанции.

Но въпреки това властите, за съжаление, без да изчакат окончателните съдебни решения, вече фактически предадоха храмовете на друго вероизповедание, там вече служи „православна църква на Украйна“ (ПЦУ), навсякъде в медиите се твърди, че тези храмове вече са в ПЦУ. Същност това също е едно от нарушенията на закона, един от проблемите, които остават. Неведнъж съм отбелязвал в изказванията си и нашата позиция е, че храмовете на Киево-Печерската Лавра са върнати на УПЦ по реда на реституцията и според нас е невъзможно юридически да се върне този процес, т.е. невъзможно е да се вземе обратно това, което е върнато веднъж по реда на реституцията.

– Г-н Денисов, през 2018-2019 г. беше произведен неканоничен „томос“, изцяло на политическа основа, който е противоконституционен акт по чл. 35 от Украинската Конституция, даден на хора, някои от които дори не са кръщавани и не са разколници в класическия смисъл на думата (не са православни), и е единственият томос в света, даден насила въпреки волята на

народа Божий. Как считате, че този въпрос може да бъде решен?

– Сега формулирахте позиция, която в Украйна, ако бъде изразена, води до наказателно преследване. Това е първо. Второ, това е Вашата позиция, тя е свързана с каноничния спор...

– **Като православен християнин и юрист как ще коментирате какво бъдеще може да има православна Украйна, при положение че начело на властта са хора, участвали в двата „Майдана“ („Оранжевата революция“ от 2004-2005 г. и „Евромайдана“ от 2013-2014 г.), представляващи чужди на украинската държава интереси, някои са униати, римокатолици, протестанти и нямат православно самосъзнание, както е казано: „по плод-вете им ще ги познаете“. Неслучайно от властта са внесени законопроекти в подкрепа на „ЛГБТ“, включително за признаване на „еднополови партньорства“ (13.03.2023 г.), ратифицират Истанбулската конвенция (20.06.2022 г.), приемат на първо четене законопроект за легализация на наркотици (13.07.2023 г.), внасят и законопроект за декриминализиране на порнографията (18.08.2023 г.). Извинете, но в какво искат да превърнат Украйна?**

– Мога да кажа, че всичко, което изброихте, са либерални идеи, които сега се налагат по целия свят, и за да им се противодейства, е необходимо православните хора да се обединят и да извършат някаква дейност, която често е не-благодарна и много трудна. Европейското мейнстрийм течение, което е заложено вече в Украйна, предполага, че законодателството ще се промени по този начин. Това не е само проблем на Украйна, това е проблем на Европейския съюз, а в Европа знаете, че има например едно движение, наречено ProLife, което се бори за защита на семейните ценности, опитва се да противодейства, да се противопоставя. За да се противопоставим на тези явления, трябва да има силен политик, който да е заинтересован наистина да защити народа си и самият народ трябва да е готов, защото цялата съпротива срещу подобни неща е пряко свързана с факта, че Европа ще спре помощта. Тоест, за да каже, че не иска да приема тези неща в своята страна, този политик трябва да има подкрепата на народа, а народът трябва да е готов на всякакви лишения. Това трябва да бъде един силно православен народ и православна държава, където хората се стремят към духовните неща повече, отколкото към материалните. Имаме много малко такива държави, дори ако вземем православните, в много от тях пак преобладава материалната компонента. Слава Богу, хората там ходят на църква и се молят, но ако ги попитате готови ли сте да направите някои истински лични лишения, за да не бъдат въведени някакви либерални закони, не всички ще приемат това. Ето защо всичко това се случва, защото такъв е светът сега. Всичко това е определена политическа механика, която зависи от духовното състояние на хората, дали те са готови да изплатят масово и да противостоят.

– Как виждате бъдещото развитие на УПЦ след края на СВО?

– Бихме могли да направим паралел с това, че в историята е имало случаи, когато православни народи са воювали помежду си, братя са воювали помежду си, това се е случвало. Сега се намираме в подобна ситуация. Като Ви отговарям трябва да подбирям думите си, защото в Украйна нямаме понятие, например СВО, и е невъзможно хора, които са от Украйна, да говорят за СВО, защото ние носим наказателна отговорност, ако не признаваме въоръжената агресия на Руската Федерация спрямо Украйна. Тоест, ако някой не признава този факт, това влече след себе си наказателна отговорност, включително митрополитите на УПЦ са осъдени за изявления, свързани с този въпрос. Ето защо съм принуден да се придържам към тази позиция в това отношение. Но още веднъж ще Ви кажа, че да, в историята има случаи, когато православни държави и православни народи воюват и в този случай всяка от воюващите страни се придържа към определена собствена идеология, включително и такава, която оправдава въоръжените им действия. В момента наблюдаваме същото в Украйна. Тоест реално воюват православни християни.

И ето, че човек просто се замисля и осъзнава, че трябва по някакъв начин да... Не знам, дори не мога да Ви дам ясен отговор на въпроса „как?“. Бог знае как. Но може би бихме могли да се опитаме да потърсим отговори как да се откажем от политическите пристрастия, от тези разделения, и все пак да приложим закона на любовта и заповедта да не се убива. Въпреки че в този случай, разбира се, виждаме, че се пролива кръв. ...

– **Дай Боже, скоро всичко да приключи и тази болка да намалее, Украйна да спре да кърви и ние да можем да помогнем в този процес за слава Божия. Благодаря Ви за интервюто.**

– Благодаря Ви.

със съкращения от <https://nasledstvobg.com>

Откраднатата победа

Иван ВЪЛОВ

продължение от брой 3

Същата вечер в чест на Николай Павлович Игнатиев и на неговата съпруга Екатерина Леонидовна бе дадена вечеря. Маркизата попита съпругата на Игнатиев дали е истина, че и при най-трудните пътешествия придружава своя мъж. „Действително това е така – усмихна се Екатерина Леонидовна и добави: – Нещо като семейна традиция, уважаема госпожо. Баба ми е придружавала дядо ми по време на неговите най-трудни военни походи. Затова Кутузов, моят дядо, е твърдял, че баба ми е била най-добрият ми съветник по военните въпроси.“ Двете жени си допаднаха и това се оказа от голямо значение за поддръжката, която лорд Солсбъри даваше на руските предложения въпреки явната и тайна съпротива на Елиът и на делегата на Австро-Унгария барон Каличи. Германският делегат също пречееше за приемането на исканията на Игнатиев, а те се отнасяха най-вече до въпроса за автономията на България. Това упорито навеждаше на мисълта, че барон Вертер се придържа към предварително дадена му инструкция. То не беше останало в тайна от Англия. Вероятно имаше донесение на Елиът до лорд Дерби, защото руският посланик в Лондон Пьотър Андреевич Шувалов в специално писмо до Александър II бе писал, че и посланикът на Германия в Лондон отказва всякакво съдействие във връзка с решенията на Цариградската конференция. Така дипломатът Мюнстер бе станал причина Александър II да се държи доста грубо с немския му колега в Петербург Швайниц. След време щеше да стане ясно, че оплаквайки се на Бисмарк за острия тон, с който му говорил руският император и дори не му подал ръка на сбогуване, Швайниц получил един урок по дипломация. Бисмарк му казал, че „докато Горчаков и неговите хора си запазват свобода за избор между нас и Франция, отдавайки определено своите предпочитания към последната, ние не можем да постъпваме другояче, освен да се грижим, както намерим за най-добре с оглед на нашите интереси“. Всъщност барон Вертер според Игнатиев изпитваше положително чувство лично към него. Един от осведомителите на руския посланик беше му донесъл, че турското правителство готви своя изненада на конференцията. Лично Мидхат паша, новият велик везир, казал, че тя щяла да подеждва като бомба. И наистина, вместо да приемат предложенията на представителите на европейските държави, турските власти в последния ден преди закриването на конференцията огласиха Истанбул с топовни гърмежи, а Мидхат паша обяви, че правителството на султан Абдул Хамид II „дарува всички свои поданици с конституция, която ги прави с еднакви права и задължения без значение на народност и религия“. Бомбата наистина бе хвърлена, но още на другия ден Игнатиев в разбора си на конституцията пред участниците в конференцията доказа, че това е акт на англотурската мъдрост – лъжлив, недобросъвестен и погрешен. По този повод лорд Солсбъри му бе написал, че е съгласен с оценката за фалшивостта на това средство, с което турците искали да обезсилят Европа, и бе добавил на френски: „Вие сте един твърде опасен критик!“ Двамата турски представители също бяха смутени от обратния резултат, който предизвика обявяването на конституцията. И Сафет, и Едхем паша, които не след много историческите събития щяха отново да срещнат с Игнатиев, споделиха с него, че не могат да се борят с Мидхат паша. Те бяха потвърдили неговата омраза и нетърпимост към всичко българско и славянско, а българският му произход не беше тайна за никого. Все пак Игнатиев беше посъветвал двамата турски паши да говорят със султана и да направят опит да го убедят да приеме решенията на конференцията за Черна гора, Босна, Херцеговина и България и че би било добре да изпрати този документ с извънреден пратеник лично до императора в Петербург. Така в разговор между ръководителите на двете държави можеше да се стигне до мирно уреждане на всички затруднения на Балканския полуостров. Султанът бе склонен на подобно решение, но този вариант се видя неприемлив на канцлера Горчаков и на императора. Те предпочиташа да не се заобикаля Европа. Получената на 19 януари телеграма гласеше: „Предпочитаме да останем на общата за всички държави почва.“

Сега, когато го извикаха на този коронен съвет и искаха мнението му, Игнатиев не можеше да не каже всичко това, което още веднъж бе отдалечило възможността за мирно уреждане на източната криза. Когато вече си тръгваха с уговорката, че след два дни съветът ще продължи отново, тъй като сега не можеше да вземе никакво решение, Игнатиев каза така, че да бъде чут и от императора, и от Горчаков:

– Постоянното желание на канцлера да гони недостижимия европейски концерт при недобросъвестността и недоброжелателността на кабинетите към съществените руски и славянски интереси ни застави, отказвайки се от непосредствени споразумения с Портата, да стигнем до въоръжен конфликт. Такава е и крайната цел на нашите съюзници, чието най-голямо желание е да заменят руското влияние на Изток с германско-австроунгарско.

– Знаете ли, Николай Павлович, ако чуеше това, граф Шувалов би казал, че вие упорито се стремите към поста на пресветлия ни канцлер – усмихна се Тимашев.

Рейтерн и Милютин само се спогледаха, а императорът нарочно заговори своя приятел и съветник граф Адлерберг. Затова пък великият княз Александър Александрович улови Игнатиев под ръка и му каза:

– Ще ви отведа с моята карета. И още нещо, натоварен съм от майка ми, нейно величество императрицата Мария Александровна, да ви покана с Екатерина Леонидовна на чай или на вечеря, по ваш избор. Тя, пък и аз много бихме искали да разменим мисли по някои от въпросите около положението на българите и другите славяни. Нали знаете, че нейно величество също като вас изпитва недоверие към сътрудничеството с Германия и Австро-Унгария...

Великият княз разказа на спътника си колко разгневена била императрицата, когато научила, че по време на конференцията в Цариград пристигнала студентска делегация от Будапеща. Тя поискала среща във военното министерство с Абдул Керим паша, на когото била поднесена сабя за победата му при Джунис...

На 12 февруари* говорители на Коронния съвет бяха Игнатиев и канцлерът. Двамата се явиха, както беше наредил императорът, с написани доклади. Канцлерът този път без много уговорки застана на позицията, че трябва да се защити безусловно руската чест, но да се направи все пак нов опит за общоевропейско въздействие върху Портата.

Докладът на Игнатиев, както винаги, бе разработен подробно и всеки пункт говореше за най-искреното желание на неговия автор да убеди членовете на Коронния съвет във вредата, която носи на Русия уповаването ° на съюзници като Германия и Австро-Унгария. Той настояваше за три основни неща – необходимостта от изработването на такъв план за външната политика на Русия, който да представлява указание за висшите интереси на отечеството: политически, нравствено – религиозни, финансово-стопански; пълна принципност и определеност при преследването на най-важните задачи, от които зависи съдбата на държавата, да се избягват експерименти, които биха свършили с пълна катастрофа за руския престиж, особено при съобразяване с интереси, които са чужди на същността на руската политика, и накрая Русия да пести морални и материални средства за постигането на своите международни цели. Много е важно да се създаде динамичност във външната политика, тъй като онова, което вчера е било полезно, утре може да се окаже тъкмо обратното. По-голяма предпазливост по отношение на международните конференции, които често пъти са само място, където дипломатите показват своето красноречие. Когато Русия предприема каквото и да било в областта на международната политика, трябва преди всичко да разбере ясно отношението на всяка чужда държава по повдигнатия въпрос. Всяко сближение на Русия с други държави с оглед на съюзяване или споразумение трябва да бъде точно определено, а не да почива на платонични уверения или някакви лични предпочитания. Той бе подчертал с червен молив изречението „Ако Русия влезе примерно в договорни споразумения с Австрия, то тя, Русия, трябва да има сериозната гаранция от страна на Берлин, че няма да позволи на виенското правителство да се откаже или да заобиколи задълженията си“.

Следващата част на записката обръщаше внимание на факта, че за Русия е много важно да не дава основание за интриги на противниците си, които искат да използват собственото ° признание за нейната военна и икономическа подготвеност и пр. Пак беше дебело подчертано изречението „Мирът е безспорно божия благодат, но веднъж Русия извършила мобилизация, тя не бива да разпуса войската си, преди да постигне задачите, които си е поставила“.

През цялото време императорът слушаше много внимателно и нещо си записваше, като кимаше одобрително след всеки пасаж. Когато свърши четенето на доклада, императорът се приближи до Игнатиев и сърдечно му стисна ръката.

– По принцип съм съгласен с всичките ваши препоръки. – Вгледа се внимателно в него и добави: – Как сте със здравето?

– Слава на бога, все още ме бива – опита се да приеме като шега необичайното запитване дипломатът. – Да не сте решили да ме оставите на разпореждане?

– В такъв случай рядко се пита за здравето – усмихна се императорът. – Струва ми се, че напрежението през последните месеци се е отразило върху здравето ви. Какво ще кажете, ако направим един лекарски консилиум? Да ви прегледат например двама такива големи специалисти като Сергей Петрович Боткин и Николай Иванович Пирогов?

Игнатиев съвсем се обърка, а уж беше човек с изключително тренирана психическа устойчивост. Атаката дойде просто от упор. Затова отговори примирено:

– За какво все пак се налага толкова сложен лекарски контрол върху здравето ми? Имам добър домашен лекар...

– Лекувате ли например очите си, приятелю? Аз, без да съм очен специалист, виждам, че доста са зачервени и уморени. Ах – засмя се императорът, – от тази ваша склонност всичко да документирате писмено може действително да пострадате. Ще трябва да заминете колкото може по-скоро да се прегледате при очни специалисти в Париж, Виена и Лондон. Нашите лекари ще напишат незабавно препоръчителни писма до съответните клиници...

– Нужно ли е точно аз да замина? – попита Игнатиев, тъй като се досети защо императорът иска да го изпрати в столиците на европейските държави.

– Вие сте най-подходящият човек. Трябва да довършите работата, защото ето вече цял месец след конференцията Европа загадъчно мълчи.

– Не, ваше величество, тя по-скоро чака да се случи неизбежното.

– Ние с княз Горчаков все още вярваме в кавалерството на нашите съюзници.

– Не сте ли се уверили, че не бива да се надяваме нито на Бисмарк, нито на Андраши, а още по-малко на Биконсфилд. Сега само Макмахон няма основание да ни пречи, ние спасихме Франция от апетита на Биконсфилд...

– Вие знаете много и затова трябва да заминете.

Игнатиев се опита да възрази:

– Именно затова аз не трябва да заминавам. Задачата е сложна, сигурен съм, че няма да я реша положително. По време на Цариградската конференция около моето име се вдигна много шум и сега едно отиване в Европа ще предизвика още по-голяма суматоха в политическите среди. Чуждите дипломати виждат в мен не дипломата, а генерала, който на преговори отива за всеки случай с оръжие. По-добре да замине с тази мисия, па ако ще и без медицинско свидетелство министърът на държавното имущество Валуев. Него не биха могли да обвинят в нищо нито Австро-Унгария, нито Германия, а за търговските среди във Великобритания той ще бъде драг гост и може да сключи изгоден държавен заем...

Напразни бяха усилията на Игнатиев да убеди императора, че е неуместно в Европа да бъде изпратен именно той. Александър II беше категоричен:

– Ще заминете на 18 февруари, всичко вече е уредено. Ще вземете със себе си Екатерина Леонидовна и тъй като пътувате със специална мисия, ще трябва да се лишите от секретар. Необходимо е да се завърнете най – късно до 18 март. Бяхте споменали за поканата на маркиз Солсбъри да му гостувате заедно със съпругата си. Ето подходящ случай...

Ангелът на милосърдието

На 5 февруари 1878 година в Бяла навеки остават костите на една изключителна руска жена – баронеса Юлия Петровна Вревская. Родена да бъде муза на поети, художници, музиканти, „царица“ на балове и приеми, но избрала пътя на човешкия дълг.

Какво знаем за нея? И много и малко. Всичките й лични вещи и документи са били изгорени след смъртта й според нейното завещание. Останали са няколко писма до Тургенев, спомените на хора, които са я обичали и боготворили, стихотворните посвещения на поети като французина Виктор Юго и руския поет Яков Полонски...

Юлия Петровна е дъщеря на известния руски генерал П. Е. Варпаховски, командвал кавалерийска дивизия в битката край Бородино по време на Наполеоновото нашествие от 1812 г. Родена е през 1841 г. Твърде млада, 19-годишна, се омъжва за генерал Иполит Александрович Вревски, 44-годишен, един от най-образованите, най-умните и храбри мъже на Русия. Няколко месеца след сватбата им, изпратеният да служи в Кавказ генерал Вревски, тежко ранен в сражение, умира от раните си. Овдовялата млада баронеса отпътува за Петербург. Веднага привлича вниманието на висшето общество. Поканена е за фрейлина на Великата княгиня Мария Александровна и в това си качество на придворна дама я придружава в продължение на 10 години из различни европейски страни. Но баловите, светските развлечения и покоряването на мъжките сърца не са нейната стихия. Образована и интелигентна, тя се интересува живо от културния и политическия живот в Европа. Силно впечатлена от романа на Тургенев „В навечерието“, започва да следи освободителните борби на българите. Страдалческата съдба на измъчения наш народ я трогва и подтиква към непоколебимото решение да постъпи в Дунавската освободителна армия като медицинска сестра от Руския Червен кръст. Никой и нищо не може да я спре.

Отначало тя работи в 45-а военновременна болница в гр. Яш (Румъния). Ръководена от желание да бъде по-близо до военните действия, на 8 октомври 1877 г. идва в България, в Бяла. Тук служи в 48-ма военновременна болница, разположена на левия бряг на Янтра, близо до моста на Кольо Фичето, където 5 сестри се грижат за 400 ранени войници. Вревская присъства при тежки операции, превързва и храни ранени войници, пере замърсено бельо... „Ангелът на милосърдието“ — така я наричат с обич войниците.

Крехка и нежна, не след дълго Юлия Вревская се заразява от петнист тиф. Агонията й продължава две седмици, като през това време поради страх от заразяване, не я посещава нито един лекар. При баронесата идват единствено болните, за които тя самата се е грижела. На 24 януари (5 февруари по стар стил) 1878 г. умира в с. Бяла на 39 години, ден преди 40-ата си годишнина. Погребана е в стария църковен двор близо до часовниковата кула. През 1907 г. паметникът и костите на баронеса Юлия Вревская са преместени в двора на музей „Освободителна война“, където се намират и до днес.

Виктор Юго, научил за смъртта й, я нарича „Розата на Русия, откъсната на българска земя“, а Тургенев поднася на гроба й закъсняло цвете от думи.

* Всички дати са посочени по стар стил – бел. авт.

ОБЩИНА МОНТАНА

На основание чл. 69 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, във връзка със заповед №271/09.02.2024 г.

О Б Я В Я В А

Публични търгове с явно наддаване на 29.02.2024 г. и повторни на 07.03.2024 г. при същите условия за отдаване под наем на свободни пасища, мери и ливади от общинския поземлен фонд на собственици на пасищни селскостопански животни, регистрирани в интегрираната информационна система на БАБХ и на лица, които поемат задължение да ги поддържат в добро земеделско и екологично състояние на основание чл. 37и, ал. 14 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, за срок 1 стопанска година 2023/2024 г. в землищата на:

с. Смоляновци, община Монтана, в 9.30 часа, общо 5 (пет) броя поземлени имоти, публична и частна общинска собственост, подробно описани в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	67667.35.98	„Пероза“	ливада	IX	5.545	66.54	16.64
2	67667.60.34	„Колибата“	пасище	VI	11.380	45.52	11.38
3	67667.75.10	„Рътлака“	ливада	VI	26.391	316.69	79.17
4	67667.96.91	„Лацинки колиби“	ливада	VI	10.209	122.51	30.63
5	67667.99.54	„Голня рът“	ливада	VI	27.727	332.72	83.18
		Общо:			81.252	883.98	221.00

с. Долна Рикса, община Монтана, в 9.45 часа, общо 2 (два) броя поземлени имоти, публична общинска собственост, подробно описани в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	22250.143.10	„Равянски шумак“	пасище	IV	6.904	34.52	8.63
2	22250.143.80	„Равянски шумак“	пасище	IV	10.489	52.45	13.11
		Общо:			17.393	86.97	21.74

с. Вирове, община Монтана, в 10.00 часа, поземлен имот, публична общинска собственост, подробно описан в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	11171.31.2	„Мерата“	пасище	IV	14.790	192.27	48.07

с. Славотин, община Монтана, в 10.15 часа, част от поземлен имот, публична общинска собственост, подробно описан в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	67043.240.62	„Край село“	пасище	III	62.000	620.00	155.00

с. Липен, община Монтана, в 10.30 часа, общо 4 (четири) броя поземлени имоти, частна и публична общинска собственост, подробно описани в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	43730.19.4	„Сладуня“	пасище	X	12.167	97.34	24.33
2	43730.30.1	„Драги дол“	ливада	X	40.000	400.00	100.00
3	43730.49.1	„Сладуня“	пасище	X	33.728	269.82	67.46
4	43730.53.1	„Сладуня“	пасище	V	37.501	300.01	75.00
		Общо:			123.396	1067.17	266.79

с. Смоляновци, община Монтана, в 10.45 часа, части от общо 10 (десет) броя поземлени имоти, публична и частна общинска собственост, подробно описани в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	67667.39.203	„Церака“	пасище	VI	7.000	28.00	7.00
2	67667.40.133	„Коритаря“	пасище	VII	5.000	20.00	5.00
3	67667.41.199	„Кошарата“	ливада	V	6.000	72.00	18.00
4	67667.43.183	„Връхци“	пасище	VI	150.000	600.00	150.00
5	67667.45.6	„Миков брег“	пасище	V	13.000	52.00	13.00
6	67667.54.3	„Шилигарника“	ливада	VII	22.000	264.00	66.00
7	67667.57.99	„Мачи камък“	ливада	VI	20.000	240.00	60.00
8	67667.75.5	„Рътлака“	ливада	VI	22.000	264.00	66.00
9	67667.98.3	„Риковска бара“	ливада	VI	23.000	276.00	69.00
10	67667.99.14	„Голня рът“	ливада	VI	8.000	96.00	24.00
11	67667.100.11	„Присойката“	пасище	IX	18.000	72.00	18.00
		Общо:			294.000	1984.00	496.00

с. Смоляновци, община Монтана, в 11.00 часа, общо 3 (три) броя поземлени имоти, публична общинска собственост, подробно описани в **таблицата:**

№	Имот с идентификатор	Местност	НТП	Кат.	Площ, (дка)	начална тръжна цена, год. наем (лв)	Депозит за участие в търга (лв)
1	67667.60.25	„Генова мъртваина“	пасище	VI	45.000	180.00	45.00
2	67667.95.25	„Грамадите“	пасище	VI	15.825	63.30	15.83
3	67667.96.54	„Тутмера“	пасище	VI	21.404	85.62	21.40
		Общо:			82.229	328.92	82.23

Публичните търгове ще се проведат в **стая 503, ет. 5** в сградата на Областна администрация.

Цена на тръжната документация за всеки отделен поземлен имот **е 30.00 (тридесет)** лева.

Тръжната документация за търговете се закупува от касата **в стая 102 до 14.00 ч. на 23.02.2024 г.,** а за повторните търгове **до 14.00 ч. на 05.03.2024 г.**

Депозитът за участие в търговете се внася в касата **в стая 501 до 14.00 ч. на 23.02.2024 г.,** а за повторните търгове **до 14.00 ч. на 05.03.2024 г.**

Заявления за допускане до участие в търговете се приемат **в стая 102 до 14.00 ч. на 23.02.2024 г.,** а за повторните търгове **до 14.00 ч. на 05.03.2024 г.**

Оглед на обектите може да се извърши на място от всеки кандидат след представяне на документ за закупена тръжна документация.

За справки: тел. 096/394 239, пети етаж, стая 505 и 506

Д-р Даниела Стоянова

общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

**Набира
пациенти**

Тел. за контакти:

096 389 346

„АПОЛОН-21“ ООД,

Монтана
ул. „Цар БорисIII“ № 11
Попликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

15 ч Св. ап. Онисим. Преп. Евсевий, пустинник Сирийски

16 п Св. мчци Памфил и Порфирий. Св. Флавиан, архиеп. Цариградски

17 с Св. вмчк Теодор Тирон. Преп. Роман Търновски

18 н Неделя 17 след Петдесетница – на Хананейката. Св. Лъв, папа Римски. Св. Агапит Изповедник, еп. Синадски

19 п Св. апли Архип, Филимон и мчца и равноап. Апфия. Преп. Доситей. Преп. Конон, игумен на Пентукла

20 в Св. Лъв, еп. Катански. Св. Агатон, папа Римски. Св. свщмчк Садок, еп. Персийски и 128 мъченици с него

21 с Преп. Тимотей. Св. Евстатий, архиеп. Антиохийски

Община Мездра обявява XIII Национален литературен конкурс за разказ „Дядо Йоцо гледа“

**ОБЩИНА МЕЗДРА,
ТУРИСТИЧЕСКИ КОМПЛЕКС
„ДЯДО ЙОЦО ГЛЕДА“
и СЪЮЗЪТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ**
обявяват
**XIII НАЦИОНАЛЕН ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС
ЗА РАЗКАЗ
„ДЯДО ЙОЦО ГЛЕДА“**
на тема:

**„Миналото, настоящето и бъдещето
на нашата Родина“.**

Регламент на конкурса:

- Конкурсът е анонимен.
- Право на участие в конкурса има всеки български гражданин, навършил 18 години, чийто текст отговаря на условието за анонимност - неподписан ръкопис на разказ в 3 (три) екземпляра.
- Всеки автор може да участва с един разказ (формат - до 5 страници А4, шрифт Times New Roman, размер на шрифта 14).
- Текстът, заедно с приложено към него запечатано малко пликче, което съдържа личните данни на автора, се изпращат в голям пощенски плик, върху който също не са отбелязани имената на автора.
- Разказите се изпращат **в срок до 31 май 2024 г.** на адрес: гр. Мездра 3100, област Враца, Община Мездра, ул. „Христо Ботев“ №27, стая 304, за Националния литературен конкурс „Дядо Йоцо гледа“.
- Текстове, несъобразени с темата или с жанровите и техническите изисквания на конкурса, отпадат от класирането.
- Автори, които са класирани в предишни издания на конкурса, няма да бъдат награждавани.
- Отчитането на конкурса ще стане на **22 юни 2024 г.** в Туристически комплекс "Дядо Йоцо гледа" - с. Очиндол.
- В конкурса ще бъдат връчени следните награди, осигурени от Община Мездра: **I награда - 800 лв., II награда - 600 лв., III награда - 400 лв., поощрение - 200 лв.**

Равносметка и изводи от 4-месечната война в Газа

> от стр. 1

Антон ГРИГОРОВ

Какви са резултатите от операцията на израелската армия за унищожаване на Хамас в ивицата Газа към днешния ден? Както експертите я определят – войната на най-високотехнологичната армия в света срещу бунтовници, въоръжени със самоделни ракети, направени от водопроводни тръби

В същото време загубите на самата израелска армия, по данни на нейното командване са 560 убити и 2800 ранени за които вече е съобщено на техните семейства. По грандиозен провал трудно може да се измисли. И всичко това съпроводено с истинска касапница на десетки хиляди цивилни палестинци, с убийството на 119 журналисти, 337 лекари и дори на над 150 служители на хуманитарната организация на ООН за Палестина. Дори се опитват да отправят обвинения срещу тази организация, която има 28 хиляди служители и осигурява помощ за близо 6 милиона палестински бежанци, че 10 нейни служители били членове на въоръжени бунтовнически отряди. А тази организация всъщност изпълнява задължението на Израел, като окупираща сила, да гарантира оцеляването на палестинските бежанци. Но такива дреболии като международното право и международни конвенции за водене на война не занимават военното и политическо ръководство на Израел. Пропагандната картина на „най-високотехнологичната армия“ се разпада пред очите ни. Хвърлени бяха над 30 хиляди тона бомби и изстреляни над 100 хиляди снаряда от голям калибър с нищожен ефект. Без мащабни доставки на боеприпаси, горива и всичко необходимо от САЩ и други страни от НАТО израелската военна машина много бързо ще изпусне парата. „Непробиваемия“ за ракети „Железен купол“ се оказа пълен с дупки за палестинските самоделки. Наборниците са слабо обучени и командвани. На всичко отгоре провокираха и Хизбула и ... се наложи да евакуират голяма част от своето население по границата с Ливан.

Набутаха и великите си съюзници от Съединените щати в този конфликт и сега те не знаят как да се измъкнат от ситуацията както в Червено море така и в Ирак и Сирия. Хутите от Йемен вече завзеха два кораба и повредиха с ракети и дронове поне още десет. Традиционните американски бомбардировки на населени места в Йемен не носят желаните резултати, а само още ракети в отговор. Вашингтон очевидно не знае как да спре всичко това.

Широко обявено беше, че операцията в Газа има за цел пълното унищожение на системата от тунели, създадена от Хамас. Не е тайна, че в тях се намират бойците, складовете и други инфраструктурни съоръжения на бунтовниците, необходими за войната. Без унищожаване на тунелите е невъзможно унищожаването на Хамас. Колко много видеоклипове бяха публикувани в интернет, където израелски войници откриват, минират и взривяват тези тунели. Колко се изговори и изписа как ще им запушат изходите или ще ги наводнят с морска вода и какъв беше резултатът? Ще цитирам данни от американското издание „The Wall Street Journal“ според което Израел е успял за 4 месеца да открие и унищожи около 20% от тунелите! Останалите 80 % функционират и до днес. Тунелите се оказаха изключително ефективни и евтин начин да се неутрализира въздушно и техническо превъзходство на противника известен още от времето на Корейската война.

Какво показва едно елементарно изчисление. Ако за укриването на 20 бойци с тяхното оръжие и необходими запаси за дълъг период от време е необходим 500 метра тунел с напречно сечение 2 квадратни метра, то за 20 хиляди бойци ще са необходими 1000 отделни такива тунели и изкопаването на 1 милион кубически метра земя. Дори ако се изкопават, на ръка само по 1 кубик на ден от един човек, то на споменатите 20 хиляди бойци ще са необходими по-малко от два месеца за да изкопаят тунели за себе си. За още два-три месеца могат да се изкопаят и оборудват допълнителни помещения и много изходи от тунелите. Освен това тези тунели не са свързани помежду си и не могат да бъдат наводнени едновременно.

Нещо повече през тези 4 месеца от началото на израелската операция в Газа намиращите се в тунелите бойци биха могли да прокарат още стотици километри нови тунели и хиляди нови изходи. Може уверено да се каже, че „подземната“ или „тунелна“ война напълно доказва своята ефективност срещу най-модерната армия.

Израел направи всичко възможно за да лиши палестинския народ от средствата му за препитание и в още по-голяма степен за съпротива и това доведе до новаторски военни тактики и оръжия произвеждани в условията на най-жестоката възможна блокада. Традиционно въоръжените сили зависят или от собствено производство на оръжия в сложни и мащабни индустриални комплекси, или от внос на технологии и оръжия от други държави. Така например Израел е силно зависим от вноса на оръжия и боеприпаси за да поддържа боеспособността на своите въоръжени сили. В Газа създаването на собствена военна индустрия и внос на оръжия са практически невъзможни. Разбира се някакво незначително количество готово оръжие успя да проникне през изминалите 20 години след прекратяването на израелската окупация, но главното беше собственото производство. Материалите за производство на собствени оръжия са широко разпространени и лесно достъпни граждански стоки, в това число стари водопроводни тръби, торове, течни горива, захар и т.н. Използва се и огромното количество невзривили се бомби и снаряди на противника останали след многократните му атаки като ценен източник на взривни вещества, метали, взриватели и други компоненти. От уста на уста в Газа се разказва историята, че инженерите-химици от съпротивата са извличали нитрати от изпражненията на гълъби, които са сварявали за да произведат необходимата суровина за военни цели. Производството на оръжия е организирано в множество малки работилници които са укрити в подземните съоръжения. В такива работилници се произвеждат от огнестрелни оръжия с малък калибър до ракети които могат да поразяват цели на разстояние 250 километра. Сред най-известните оръжия местно производство са снайперски пушки с калибър 12,7 мм и 14,5 мм и боеприпаси за тях, ръчни гранатомети и танковите противотанкови гранати с калибър 105 мм за тях, които са показали способност да поразяват най-модерните израелски танкове, 100 мм, 120 мм и 140 мм миномети и мини за тях, изключително мощната реактивна мина с 400 килограма експлозив и далечина на стрелбата до 10 километра, противотанкови и противопехотни мини, няколко вида разузнавателно и ударни безпилотници, които вече бяха успешно използвани в реални бойни действия. Този списък има тенденция да расте.

Изводите от опита на съпротивата в Газа е, че:

– когато един народ има воля за защита на своята свобода и независимост необходимите оръжия винаги ще се намират дори и в най-тежки условия.

– има прости и ефективни начини за успешно противодействие дори срещу агресор, който има многократно числено превъзходство и е въоръжен до зъби с най-модерни оръжия.

МИГ - Лом отчита над 5 млн. лв. инвестиции в община Лом

Кметът Цветан Петров бе избран за председател съвет на Местната инициативна група (МИГ) – Лом.

„Благодаря на екипа на МИГ - Лом, както и на всички представители на малкия и среден бизнес, на земеделските производители, на училища, читалища и граждански сдружения, които положили усилия, кандидатстваха и получиха финансова подкрепа по програмите с европейско финансиране. В мое лице ще имате пълна подкрепа и съдействие при изпълнение на проектите, които ще бъдат заложени в новата Стратегия на МИГ - Лом. Нека да бъдем единни, да си помагаме и да вършим добри неща за хората от нашата община.“ – заяви кметът Петров.

5 429 970,57 лв. до момента са реализираните инвестиции чрез проекти от Стратегията на BOMP на територията на община Лом, обяви изпълнителният директор на МИГ - Лом Румяна Симеонова. Фирмите, земеделските производители, училищата, читалищата неправителствените организации и Община Лом са получили за проектите си общо 4 657 294,08 лв. безвъзмездна финансова помощ, а 772 674,49 лв. е собственото финансиране на страна на фирмите и земеделските производители. Подписаните договори за финансиране по четири оперативни програми са с 52 кандидати от община Лом.

Проектът на Стратегията на BOMP на МИГ - Лом за периода 2023-2027 г. предвижда бюджет от 9 065 549.95 лв. и финансиране по програмите: «Стратегическия план за развитие на земеделието и селските райони» – 5 955 900 лв., «Конкурентоспособност и иновации в предприятията» - 1 555 000 лв., «Развитие на човешките ресурси» - 1 450 000 лв., «Образование» - 350 000 лв., «Околна среда» - 60 000 лв. Очаква се Стратегията да бъде одобрена от Управляващия орган към Фонд „Земеделие“ през втората половина на тази година.

Управителният съвет прие одобрените преди това от Общото събрание на организацията годишен доклад за изпълнение на Стратегията на BOMP на СНЦ „МИГ ЛОМ“ за 2023 г. и годишен финансов отчет за миналата година. Бяха одобрени и приети предложения за актуализиране на индикативен график за приеми по CBOMP за 2024 г.

В Белоградчик отбелязаха Деня на пчеларя

В Белоградчик бе възродена традицията по отбелязване празника на пчеларите. Идеята е на пчеларското дружество в града.

Ден преди 10 февруари, когато ще се почете паметта на Свети Харалампий - небесен покровител на пчеларите, в Младежки дом – Белоградчик се събраха пчелари от района, деца от Начално училище „Васил Левски“ и граждани на Белоградчик.

Програмата започна с приветствено слово от кмета на община Белоградчик - Боян Минков. В своята реч, той се обърна към събралите се пчелари и гости: „Преди отец Рафаил да освети меда за здраве, позволете ми да направя едно символично сравнение на нашето гражданско общество с кошера на пчелите. Ние имаме какво да научим от тези гении на природата - ако сме работливи, добре организирани и подредени, ще имаме блага за всички. Спазваме ли правилата на нашия кошер, уважаваме ли това, което се прави във всяка една част от него, ще ни има и ще се говори за нас. Честит празник, скъпи пчелари, уважаеми съграждани и гости!“

Негово Високоблагоевство отец Рафаил - Архиепископски намесник на Белоградчишка духовна околия освети и благослови меда. Той се обърна към всички присъстващи и отбеляза: „Надявам се следващата година да се съберем още повече хора. Свети Харалампий е един от онези мъченици дали своя живот, за да може чрез проливане на тяхната кръв християнството да се разпространи не само в Римската империя, но и по целия свят.“

Малчуганите от Детска градина „Иглика“ представиха тематични песни и стихотворения, а в края изненадаха всички пчелари като им направиха подарък.

Водещите Марино Милчев и Гергана Йолова представиха интересни факти за пчелите. След тях програмата продължи с изпълнения на Мариям Александрова и на танцовия състав към Детски комплекс – Белоградчик.

Георги Никитов, който е млад пчелар, изнесе интересна беседа посветена на пчелите и ползите от тях.

Всички присъстващи имаха възможността да се насладят на изложението на мед и пчелни продукти, както и на детските рисунки, нарисувани специално за празника от децата в Детска градина „Иглика“ и Начално училище „Васил Левски“.

След официалната част на събитието бе поставено началото на работна среща и дискусия на пчеларите на тема „Бъдещето на пчеларството в Белоградчик и региона“.

Пресслужба на община Белоградчик

Слово

e-mail: slovoplyus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

Параскева Маркова

Главен редактор
тел.: 0876 307 732

Милка Костадинова

Първи зам. главен редактор
тел.: 0888 530 931

Зам. главни редактори:

Цветана Костова

Каролина Краева

Ненчо Славчев

Гая Савестакиева

Отговорен секретар

Екип Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пейо Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет.4
офис 401

Екип София

тел.: 0887 901 058
0888 530 931

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“
№13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 0877 185 669

Екип Видин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Вестник „Слово плюс“

се разпространява

чрез

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Печатница
„БГ Принт“ Враца

Етюди за Радослав Игнатов

По повод на неговия 75-годишен юбилей

продължение от миналия брой

В гората с изговарящите хора е книга от системно организирани формати на фрагменти, характерологични миниатюри с отделни заглавия и афористични изречения. Тези жанрови форми векове наред са развивани в световната и българската литература от Теофраст до Монтен и Паскал, Гео Милев, Атанас Далчев, Илия Волен, Борис Делчев и много други видни творци. Радослав Игнатов достойно се вписва в тази редица с една особеност – в текстовете не просто говори наш съвременник от краеве-

Радослав Игнатов

ковния „преход“ към лъжедемократия, а човек, който десетилетия вече съществува и се опитва да оцелява в българската екстремна, гранична ситуация – на ръба на тукашното битие и отвъдното инобитие, „отвъд нивото на паметта и думите“. „Препрочитайки текстовете си, с огромна болка си спомням, че те са писани в особено тежки моменти и може би – в моменти на слабост. Останалата част от живота ми или е била дотолкова по-тежка, че да нямам сили да разказвам за нея, или с ведростта и спокойствието си не е представлявала за мен никакъв интерес“ (стр. 52). С натрупващия се възрастов товар, носен „в пукнатините на световете“, се стига до парадоксалното усещане за преодоляване и неподвластност на времето: „За мен то вече не съществуваше. Това е точно този етап от живота, който философите винаги са искали да достигнат и който обикновено наричат „безгрижие“. Не бързах за никъде. И пределно ясно защо“ (стр. 51). Показателно за Радослав Игнатов е, че той не се заключава в горчивината от изпитанията и преживените илюзии, а настоява за промяна на настоящето и човека към страната на Доброто. Изстраданият оптимизъм се загатва от контраста на началния епиграф към книгата: Дърво, единичко ти ще разбереш езика на пожара! и неочаквания заключителен епиграф: Благодаря, че ми даде изход, Господи!, който отвежда към една от Моисеевите книги в Библията. Под този епиграф в подарената ми книга съм записал свое изречение: „Не изговаряй бъдещето, за да не се случи“. Сигурно това извършва Радослав Игнатов в творческото си – отговорност към думите, с които следва да се проповядва само Доброто и след сторените грешки – да се случва само Доброто. Всъщност в служението на думите и в непредадената върност и следовничество към тях следва да се търсят очертанията на тайнствения Изход в благодарността към Бога. Тази върност Радослав Игнатов споделя още от отдалечаващите се юношески години, когато „облечен в бял панталон“, с „ухаеща на здраве и чистота руса коса“ се завръща „в квартирата или вкъщи“, за да изрича „мисълта си на воля в нощта“ и да облече в думи нейното продължение: „думи, стремителни, стройни, плътни и топли, остри, когато се беше налагало; думи тежки, огласящи мрака, стооки и бдителни, очарователни, стръмни, изящно подобрани и точни, пълни с товар, разточителни до сладно прескачане на сърцето. И вървах“ (стр. 119).

В раздела „Кодове и вибрации“ са събрани афористични изречения – прозрения за безспорни ценности и осмислени състояния: „В познанието няма невинност“ (срв. дълбинния контекст на Едемското грехопадение на Адам и жената); „Най-безопасната за околните, най-мъжествената и най-оправдана; най-трудната – единствено резултатна и плодonoсна борба, – е борбата със себе си“ (стр.235 и 234).

Последната сентенция сигурно е вариант на старогръцкото пожелание: „Познай себе си“. Тук, както и на други места Радослав Игнатов умее да вражда ведро-комични ситуативни текстови полета, както е в случая с двамата изтрезняващи с последната останала бутилка: „Дай да изпием това, да опитаме да още веднъж да излезем оттука, и ако нищо не става, да вземем да си ходим кой откъде е“ (стр. 210).

Отделна тема за анализ е несъмненото разчитане от Радослав Игнатов на художествени и културологически текстове, които са задължително условие за професионализма на писателя. В сборника може да се намерят точни литературоведски наблюдения и изводи, опряни на прочетени изследвания от именити автори. Очевидно е оразличаването от краевековния български постмодернизъм и дистанцирането от неговата разрушителна стихия, насочена предимно към всеядно и конюктурно пародийно окарикатуряване и подменяне на близкото социалистическо минало, наричано „тоталитарно“ по разбираеми идеологически причини. В миниатюрата „Литературата като разруха и копнеж“ сигурно се коментират напъните за нов литературен канон, където напр. художественият свят на премо-дерния Йордан Радичков е внедрен в разреда на „социалистическото“ мислене: „Колко дълга серия от мистериозни умствени маневри обвързва ходенето насън в постмодернистичните пътешествия на следмодерните труженици в опитните полета на българската култура! От граничната бразда на един претенциозен, същевременно леснодостъпен, но луксозно устроен начин на живот, новакът искаше да обитава близкото минало на България, за да обслужи настоящето, приплъзвайки се по неговата повърхност – без да се интересува ни най-малко от история или, не дай си Боже, да съчинява риторическите фигури на бъдещето и време“ (стр. 28).

Ритъмът на текста е ритъм/акустика на дишането: от физиология към творческа реализация, от сърдечни удари/вдиш-

Проф. дфн Димитър КЕНАНОВ

вания, кардиограми с емоционални аритмии – към екзистенциални пропадания в неведоми бездни. По този начин размишлява за себе си и за прииждането на думите Радослав Игнатов:

„Седналият човек диша по един начин, правият, по друг, човекът в движение, съвсем иначе. Медицината обяснява този факт с положението на диафрагмата, която на свой ред определя кръвообращението на човешкия организъм, оттам, приливът на кръв, респективно, на кислород в мозъка.

Прозаикът пише винаги седнал не само защото текстът, който следва с ума си, е по-дълъг от поетическия. Поетът може да пише седнал, в легнало положение, в движение, прав и особено, във възбудено състояние, когато адреналинът в кръвта в значителна степен е повишен в съдържанието си.

В тази логична последователност излишно е да се поменава, че процесът на мислене в различните състояния и резултатите от съответните душевни процеси се различават съществено.

Това е естественият наклон на релефа, върху който се ражда човешката мисъл. Колкото и да се съобразяват с него и химическите процеси на тялото си, много хора цял живот заемат най-различни позиции върху този наклон, за да се озоват в един момент от живота си в пропад без дъно“(с. 171).

Така е – първом се поражда мисълта/образа/слога, после се изговаря по ритъма на дишането, за да се подреди в текст/проза или лирика: „Да се диша – това е невидим стих!// Непрестанна обмяна между нашето съкровено// битие и пространството на света. Ритъм тих,// с който в себе си влизам постепенно“ (Райнер Мария Рилке, „Из сонети към Орфей“, превод: Петър Велчев).

Книгата В гората с изговарящите хора като съдържателен свят е диалогично продължен в стиховете на Цветове и множества. Това е подсказано в названията на разделите: „Подбиране на животните“, „Специално лице“, „Натрупване в ограничени пространства“, „Пукнатината между световете“, „Космически синтаксис“, „Вибрации в отклонените събития“. Забележително е единението между двете книги, където изразителният език на философско-есеистичната проза се възсъздава с ритмическите протуберанси на поетическите мисловни и емоционални видения. Изследването на взаимовръзките може да бъде предмет на монографично изследване в контекста на написаното до днес от Радослав Игнатов. Ето напр. как контрастната поетика в „Дневник за многото време“ е продължение и изясняване на споменатата по-горе философска концепция:

Завърнеш ли се толкова назад във времето,
че да го превърнеш на пространство,
зад ослепителното бяло на пулсиращата тъмнина безспорно
ще съзреш
танцуващата фигура на голото момиче, зарад което всичките
жени отдавна
ти се струват вещици. Светът за теб ще бъде свършен –
премятан като есенно листо в набръчкания необят, не ти
остава нищо друго,
нищичко, освен да сваляш дрехи цял живот от себе си в димящото небитие
и вечно да се поздравяваш с вятъра – и жертва на света, и
негов обитател.

Образец за висока „политическа поезия“ (по заглавие от Александър Геров) е изплаканата в рими изповед „На хребета на тъмнината“. То е комай единственият датиран текст – 14 декември 1989 г., отразяващ аурата на масовия митинг пред Народното събрание, който положи началото на манипулативната информационна война, облъчваща системно българския народ:

Начало. Слово. Бог. Ала раздвижиха се небесата. Обрат.
И в тишината: „Долу!“, в мира: „Тирани!“. Плътта се мята
в сянка-бреме... О, пареща земя, о , болчице крилата:
въздига се и чезне, на спомени единствено умът богат.
Набъбва глас, едрее и кипи, премята вятъра, ечи земята:
Въже прогнило. Освободени сетива. Порой. И свят.
Небе. Звезди. Вода. И суша. Ръце. Ръжда. Сребро. И злато.
Нозете късат облака-юрган, лед вихрен прошумява, гасне.
В бездънна каса диплите на паметта са. Проблясва мъл-

ния:

На Бога от окоето капнал аз – реда сълзи безмълвни...
Заключителният стих напомня метафоричния наслов на първата стихосбирка на Радослав Игнатов, с която се свързват новите книги „В гората с изговарящите хора“ и „Цветове и множества“. В своята двуделна единност с мощните интелектуални рефлексии те са впечатляващо художествено постижение и поставят автора им в първия ред на модерната българска култура.

3. „Изследване на повърхностите“, Издат. „Богиянна“, С., 2019; „Веднъж, когато този свят бе стар“, Университетско издателство, Велико Търново, 2013, Издат. „Изток-Запад“, С., 2021. Българският Северозапад дава на българското художествено слово няколко големи имена, сред които е и Радослав Игнатов. Няколко години преди началото на българския „преход“ той дебютира със стихосбирката си Сълза върху горещия камък (Изд. „Народна младеж“, София, 1984). След 1989 г. се появяват поредица от книги, които изследват предизвикателствата на „Новото“ време чрез екзистенциалните движения във вътрешния свят на съвременния човек – „Времето на сънищата“ (1995), „Аз, Господи“ (1998), „Лозята на чичо Ной“ (2002), „Новите ловни полета“ (2004), „Вторични видове“ (2005), „Обвинението защитава“ (2009) и др. Открояващото се с модерните си похвати лично поетическо изкуство на Радослав Игнатов го поставят в редицата на предшествениците на българския постмодернизъм от края на миналия и началото на днешния век. Този модернизъм обаче не скъсва нишките с традициите на реализма в новата българска литература, а е успешно намерен път за обогатяване на изразния език.

продължава в следващия брой

Поетичен салон

Георги Ангелов

Георги АНГЕЛОВ

Ежедневие

Тази сутрин
в окупираната ни държава
говорителката бодро
прочете новините,
съжби за покачването на цените
с разбиране,
за покачването
на минималната заплата
с усмивка.

После продължи с вальс от Щраус.

Замислих се за мъничките зловни
кметчета,
които ме държаха 15 години
безработен
(в окупираната ни държава няма
политически затворници)
и благодарих на Бог,
че не съм например във
затвора
(тъкмо камбаната заби –
Поредният отишъл си бедняк),
Излязох да подишам въздух
(обгазен, но пък безплатен),
пих вода (с уран, но вода все още)
и преди да се завърна
към превода от руски,
си помислих
колко всъщност много сме свободни
в окупираната ни държава:

мога да превеждам до насита
и безплатно
най-свободолнобивите пости.

Паразити

Новата буржоазия,
често усмихната,
винаги права...

Хората ровят в кофите за боклук,
полудяват,
застрелват се,
умират в нишета.

Тя се усмихва разбиращо,
Тя свива рамене –
Такъв е животът.

После се качва в скъпата си кола,
със скъпия си костюм,
с дискретния си парфюм,
с уверено-снизходителна усмивка,
зъбките ѝ на акула проблясват.
Новата буржоазия
намира всичко това за естествено.
Тя искрено вярва,
Че така ще е винаги,

че тези, които са ѝ врагове,
й завиждат,
че животът ѝ е Голгота
и когато започнат
да я бесят по фенерите,
пак ще мисли
така.

Вярвам в глината,
която
още не е станала човек,
не вярвам, че е дяволска черупка,
вярвам, че е Господ милостив
и който Го потърси
с чистота,
ще Го почувства.
Знам че Авел е синът Адамов,
който някога ще наследи
земята.
Да се покае късно ще е Каин
и Луцифер,
и демоните с него.
Писмото си затварям
и го пускам
по стръмните води.
Ще го получиш.